

Seg er imidlertid langt fra at overse det høist Berettigede i Aalborg-Musæets Dnsfte om med større Midler at kunne modvirke den nu stedfindende, særdeles beklagelige Udsjorsel af Oldsager til Udlandet, og der er ikke nogen Tvivl om, at man ude i Landet vil kunne arbejde med Held i denne Retning. Ligeledes staaer det mig klart, at man der langt lettere end i Hovedstaden vil komme til Kundskab om forestaaende Sløisninger af Fortidsmonumenter, som, naar de ikke staa til at redde, forinden burde underkastes en nøiagtig Undersøgelse.

Det vilde saaledes være særdeles ønskeligt, at Provindsmusæet havde større Midler til sin Raadighed, men efter det foran Udviklede kun under Forudsætning af, at det kgl. Musæum for de nordiske Oldsager fik en vis Indflydelse paa Anvendelsen af et saadant Statstilskud, og at der i det Hele blev truffet en Ordning, hvorved Hovedmusæets Interesser ikke bleve tilfidesatte. Seg er saa fri desangaaende at henstille Følgende.

Der kunde til ethvert Statstilskud, som et Provindsmusæums historisk-arkæologiske Afdeling maatte modtage, kuyttes den nærmere Bestemmelse, at Musæet for de nordiske Oldsager skulde ved en af sine Funktionærer, 1 eller mulig 2 Gange aarlig tilse Provindsamlingen og undersøge Anvendelsen af Beløbet, hvorved der da tillige efter Samraad med vedkommende Samlings Bestyrelse skulde fattes Bestemmelse om, hvad der af de for Statstilskudet indkjøbte Sager skulde optages i denne Samling og hvad der, paa Grund af dets særlige Betydning, navnlig i videnskabelig Henseende, vilde være at afgive til Musæet for de nordiske Oldsager. Et Beberlag her for i andre Oldsager vilde der vel kun sjældnere kunne gives, da det som en Følge af Provindsamlingernes større Udvikling, allerede nu er vanskelig, og efterhaanden vil blive umuligt at tilbyde Oldsager i Bytte, som kunne være en virkelig Forøgelse for disse Samlinger. I Tilfælde af, at Enighed ikke skulde opnaas ved Bedømmelsen af de nye Erhvervelsens Betydning for Musæet for de nordiske Oldsager eller for Provindsmusæet, kunde Sagen forelægges det kgl. Musæums Direktør til Afgjørelse. Musæets Tilsynshavende skulde tillige give Bestyrelsen Veiledning med Hensyn til Indkjøb, Opstilling, Numerering, Protokolføring o. lign., og naar Samlingens Tary ikke behørig varetoges i disse Henseender, skulde han, efter nærmere Forhandling med Direktionen for det kgl. Musæum, sørge for disse Forretningers Udøvelse, hvortil Udgifterne maatte udredes af Statstilskudet. Dette skulde derimod ikke kunne anvendes til Samlingens Inventarium, Opsyn, Rengjøring eller lign.

Hvad der af det aarlig bevilgede Beløb ikke maatte blive anvendt til Indkjøb, skulde bruges til Udgravninger, navnlig af saadanne af Omegnens Mindesmærker fra Oldtiden, som ere truede med Tilintetgjørelse. Ved at henlede Opmærksomheden paa Forhold af denne Art kunde Provindsmusæet hde en værdifuld Bistand; men det skulde alene tilkomme det kgl. Musæum at fatte Bestemmelse om og lede Udgravningen ligesom ogsaa, under de foran anførte Hensyn, at afgjøre, hvor de fremdragne Fund rettest vilde være at opbevare.

Reiseudgifter og Diæter for Musæets Tilsynshavende maatte endelig udredes af det bevilgede Tilskud, idet der ikke hertil turde lægges Beslag paa det kgl. Musæums knapt tilmaakte Midler.

En Ordning af denne Art vilde i lige Grad gavne Hovedmusæet og Provindssamlingerne, og der vilde herved være lagt en Grund til en Samvirken og fælles Ledelse af alle Landets arkæologisk-historiske Samlinger, som vilde være af den største Betydning. Seg tænker mig nemlig, at en Bevilling af et aarligt Statstilskud under de nævnte Betingelser ikke alene vilde blive tilstaaet en enkelt Provindssamling, men at det, efter derom indgivne Andragender, vilde blive givet til alle Landets større Provindssamlinger, nemlig i Aalborg, Viborg, Randers, Aarhus, Ribe, Odense og eventuelt Maribo, som saaledes efterhaanden vilde blive inddragne i den fælles Organisation. Der vilde herved være gjort et vigtigt Skridt fremad. Ved Oprettelsen af Provindssamlinger af arkæologisk-historisk Indhold har det ganske vist været forsømt strax fra første Færd af, at søge tilveiebragt en nøie Forbindelse og en ordnet Samvirken med Musæet for de nordiske Oldsager. Deres videre Udvikling, nemlig i uheldig Retning og efter for stor en Maalestok, kan blive faretruende for vor nationale Arkæologis Fremtid. Derfor stiller det sig nu som høist ønskeligt, at der kunde gennemføres en almindelig Ordning, hvorved baade de mindre Samlinger og Hovedsamlingens rette Tary varetages, hvorved det rigtige Hensyn tages baade til Befolkningen omkring i Landet og til den videnskabelige Forskning, og hvorved Dan-